

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS NUTARIMO „DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS STATYBOS ĮSTATYMO NR. I-1240 47 IR 49 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XVP-1330(2)“ PROJEKTO DERINIMO PAŽYMA

Suinteresuotos institucijos ir suinteresuoti asmenys, į kurių pastabas ir pasiūlymus neatsižvelgta arba atsižvelgta iš dalies	Suinteresuotų institucijų ir suinteresuotų asmenų pateiktos pastabos ir pasiūlymai, į kuriuos neatsižvelgta arba atsižvelgta iš dalies	Argumentai, kodėl neatsižvelgta arba tik iš dalies atsižvelgta į suinteresuotų institucijų ir suinteresuotų asmenų pateiktas pastabas ir pasiūlymus
Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija, 2026-08-21 Nr. 2D-2564	Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija pagal kompetenciją išnagrinėjo Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos 2026-08-17 raštu Nr. D8(E)-3321 „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo projekto“ pateiktą derinti Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo „Dėl Lietuvos Respublikos statybos įstatymo Nr. I-1240 47 ir 49 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto Nr. XVP-1330(2)“ projektą (TAIS reg. Nr. 26-11155) (toliau – Nutarimo projektas). Nutarimo projektu siūloma nepritarti Lietuvos Respublikos statybos įstatymo Nr. I-1240 47 ir 49 straipsnių pakeitimo įstatymo projektui Nr. XVP-1330(2) (toliau – Įstatymo projektas), kuriuo siūloma pakeisti Lietuvos Respublikos statybos įstatymo 47 straipsnio 1 dalies 1 punktą nurodant, kad statinių naudotojai privalo naudoti statinį (jo patalpas) pagal paskirtį, išskyrus šio įstatymo ir Vyriausybės nustatytus atvejus ir tvarką. Taip pat Įstatymo projektu siūloma papildyti Statybos įstatymo 49 straipsnio 8 dalį nauju 3 punktu ir nustatyti, kad jeigu statinyje numatoma vykdyti ūkinę veiklą neatitinka statinio ar patalpos naudojimo paskirties, išduoti licenciją, suteikiančią teisę vykdyti ūkinę veiklą konkrečiame statinyje (jo dalyje), nedraudžiama, jeigu statinyje ar patalpoje numatoma vykdyti žemės ūkio	Neatsižvelgta. Pastaba suderinta darbo tvarka. Pažymėtina, kad Lietuvos Respublikos Statybos įstatymo 47 straipsnio 1 dalies 1 punkte nustatyta statinių naudotojų pareiga naudoti statinį (jo patalpas) pagal paskirtį, išskyrus Vyriausybės nustatytus atvejus ir tvarką. Statinio (jo patalpų) naudojimo ne pagal paskirtį atvejų ir tvarkos apraše, patvirtintame Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2011 m. spalio 12 d. nutarimu Nr. 1178 „Dėl Statinio (jo patalpų) naudojimo ne pagal paskirtį atvejų ir tvarkos aprašo patvirtinimo“, nustatyti atvejai, kai tam tikra veikla gali būti vykdoma nepakeitus pastato ar patalpų paskirties.

produktų gamybą, išskyrus ūkinių gyvūnų veisimą, nedarant žalos bendrosios dalinės nuosavybės teise priklausančiam nekilnojamam turtui (jei jis yra) ir gyvenamajai aplinkai, nepažeidžiant trečiųjų asmenų gyvenimo ir veiklos sąlygų.

Taigi, Įstatymo projektu siūlomas teisinis reguliavimas sudarytų palankesnes sąlygas žemės ūkio produktų gamybai, kai ji būtų vykdoma esamuose statiniuose ar patalpose (pvz., sūrio spaudimui iš savo ūkyje pagaminto pieno, surinkto medaus išgavimui, kiaušinių rūšiavimui bei pakavimui ir pan.) ir prisidėtų prie trumpųjų maisto tiekimo grandinių plėtros.

Trumpųjų maisto tiekimo grandinių stiprinimas – vienas iš prioritetinių Lietuvos ir Europos Sąjungos žemės ūkio politikos tikslų, skatinantis tiesioginį ryšį tarp gamintojo ir vartotojo, mažinantis tarpininkų skaičių ir užtikrinantis sąžiningesnes pajamas ūkininkams. Tuo pat metu ši iniciatyva skatina kokybiško, šviežio, vietoje užauginto maisto tiekimą į viešojo sektoriaus įstaigas – mokyklas, darželius, ligonines, globos įstaigas ir kt.

Dvidešimt pirmosios Lietuvos Respublikos Vyriausybės programos, kuriai pritarta Lietuvos Respublikos Seimo 2026 m. liepos 14 d. nutarimu Nr. XV-1157 „Dėl Dvidešimt pirmosios Lietuvos Respublikos Vyriausybės programos“ (toliau – Programa), 15 punkte, kaip vienas iš pagrindinių Lietuvos Respublikos Vyriausybės veiklos prioritetų įvardijamas gyvybingo kaimo, konkurencingo ir tvaraus žemės ūkio kūrimas. Siekiant šio prioriteto, numatyta trumpinti maisto tiekimo grandines. Taip sudarant kuo palankesnes sąlygas Lietuvos ūkininkams parduoti dalį žemės ūkio ir maisto produktų tiesiogiai galutiniams vartotojams, taip pat skatinant vietos produkcijos tiekimą viešajam maitinimui,

	<i>mokykloms, darželiams, ligoninėms ir kitoms viešosioms įstaigoms laikantis skaidrumo, konkurencijos ir viešųjų pirkimų reikalavimų (Programos 15 ir 766 punktai), taip pat į trumpąsias maisto tiekimo grandines įtraukti kuo daugiau suinteresuotųjų dalyvių, ypač smulkiuosius, vidutinius ir jaunuosius ūkininkus (Programos 767 punktas).</i> Taigi, Nutarimo projektu siūloma pozicija nepritarti Įstatymo projektui nevisiškai dera su Programoje nustatyto siekiu trumpinti maisto tiekimo grandines ir sudaryti palankesnes sąlygas Lietuvos ūkininkams tiesiogiai tiekti savo produkciją galutiniams vartotojams. Atsižvelgdami į tai, kad trumpųjų maisto tiekimo grandinių stiprinimas yra vienas iš Programoje nustatytų prioritetų, o Įstatymo projekto įgyvendinimas, mūsų vertinimu, prisidėtų prie šių grandinių plėtros, Nutarimo projektui nepritariame. Manome, kad Nutarimo projekte nurodytiems aspektams spręsti galėtų būti teikiami pasiūlymai dėl Įstatymo projekto nuostatų tikslinimo ir tobulinimo, tačiau neturėtų būti siūloma visiškai nepritarti Įstatymo projektui.	
Lietuvos Respublikos ekonomikos ir inovacijų ministerija, 2026-08-26 Nr. 3-2801	Lietuvos Respublikos ekonomikos ir inovacijų ministerija, pagal kompetenciją išnagrinėjo Aplinkos ministerijos pateiktą derinti Lietuvos Respublikos Vyriausybės „Dėl Lietuvos Respublikos statybos įstatymo Nr. I-1240 47 ir 49 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto Nr. XVP-1330(2)“ nutarimo projektą (toliau – Nutarimo projektas). Nutarimo projektu siūloma nepritarti Lietuvos Respublikos statybos įstatymo Nr. I-1240 47 ir 49 straipsnių pakeitimo įstatymo projektui Nr. XVP-1330(2) (toliau – Įstatymo projektas), kuriuo siūloma pakeisti Lietuvos	Neatsižvelgta. Siūlyme keliami licencijavimo teisinio reguliavimo bei licencijų išdavimo sąlygų nustatymo specialiuosiuose teisės aktuose klausimai nėra tiesiogiai susiję su Įstatymo projekto tikslu ir juo siūlomu teisiniu reguliavimu. Įstatymo projektu nesiekama keisti ar tikslinti licencijavimo sąlygų ar jų taikymo tvarkos, tačiau siekiama nustatyti statinių naudojimo pagal paskirtį išimtį vienai ūkio subjektų grupei. Be to, licencijavimo teisinio reguliavimo klausimai yra platesnio pobūdžio ir turėtų būti sprendžiami sistemškai,

	Respublikos statybos įstatymo 47 straipsnio 1 dalies 1 punktą nustatant, kad statinių naudotojai privalo naudoti statinį (jo patalpas) pagal paskirtį, išskyrus šio įstatymo ir Vyriausybės nustatytus atvejus ir tvarką. Taip pat Įstatymo projektu siūloma papildyti Statybos įstatymo 49 straipsnio 8 dalį nauju 3 punktu ir nustatyti, kad jeigu statinyje numatoma vykdyti ūkinę veiklą neatitinka statinio ar patalpos naudojimo paskirties, išduoti licenciją, suteikiančią teisę vykdyti ūkinę veiklą konkrečiame statinyje (jo dalyje), nedraudžiama, jeigu statinyje ar patalpoje numatoma vykdyti žemės ūkio produktų gamybą, išskyrus ūkinių gyvūnų veisimą, nedarant žalos bendrosios dalinės nuosavybės teise priklausančiam nekilnojamam turtui (jei jis yra) ir gyvenamajai aplinkai, nepažeidžiant trečiųjų asmenų gyvenimo ir veiklos sąlygų. Ekonomikos ir inovacijų ministerija pritaria Nutarimo projekte siūlomai pozicijai nepritari Įstatymo projektui, tačiau atkreipia dėmesį apie jau anksčiau Ekonomikos ir inovacijų ministerijos teiktas pastabas dėl analogiškos problematikos Statybos įstatyme (2026-02-26, rašto Reg. Nr. 3-636, 2026-04-09, rašto Reg. Nr. 3-1182). Ekonomikos ir inovacijų ministerijos nuomone, Nutarimo projekte išdėstyti argumentai dėl nepritarimo Įstatymo projektui galėtų būti papildyti argumentais dėl Statybos įstatymo 47 ir 49 straipsniuose nustatyto reikalavimo, siejančio licencijos išdavimą su statinio ar jo patalpų naudojimo paskirtimi. Pažymėtina, kad reikalavimai licencijai gauti vadovaujantis Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo 28² straipsnio 1 dalimi (redakcija nuo 2027 m. lapkričio 1 d.) turi būti nustatomi licencijavimą nustatančiame teisės akte^[1]. Šiuo metu licencijavimą nustatančiuose įstatymuose prie reikalavimų licencijai gauti paprastai nėra nustatomas reikalavimas dėl patalpų	vertinant visą licencijavimą reglamentuojančių teisės aktų sistemą, o ne tik šio Įstatymo projekto apimtyje. Atsižvelgiant į tai, siūlymas nelaikytinas šio Įstatymo projekto reguliavimo dalyku, todėl į jį neatsižvelgta, o siūlomas argumentas į Nutarimo projektą neįtraukiamas.
--	---	---

paskirties, o taip pat nėra pateikiama nuorodų į Statybos įstatymo 47 ar 49 straipsnyje nustatytus reikalavimus. Todėl institucijoms kyla abejonių kaip reiktų taikyti šią nuostatą. Ekonomikos ir inovacijų ministerijos nuomone, siekiant išvengti praktinių taikymo neaiškumų, reikalavimas dėl patalpų paskirties, kai jis yra viena iš licencijos gavimo sąlygų, turėtų būti aiškiai nustatytas konkrečiame licencijavimą reglamentuojančiame įstatyme prie licencijos gavimo reikalavimų, o ne įtvirtintas kaip bendro pobūdžio nuostata Statybos įstatyme.

Atsižvelgiant į tai, **siūlytina Nutarimo projekto argumentus papildyti nuostata, kad atvejai, kai, nepaisant to, jog numatoma vykdyti ūkinę veiklą neatitinka statinio ar patalpos naudojimo paskirties, nėra draudžiama išduoti licenciją, suteikiančią teisę vykdyti ūkinę veiklą konkrečiame statinyje (jo dalyje), turėtų būti nustatomi specialiuosiuose atitinkamos veiklos licencijavimą reglamentuojančiuose teisės aktuose.** Toks reguliavimas užtikrintų didesnę teisinio reguliavimo nuoseklumą ir leistų išvengti poreikio Statybos įstatyme nustatyti atskiras išimtis atskiroms veiklos sritims.